WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh. Seite 185
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

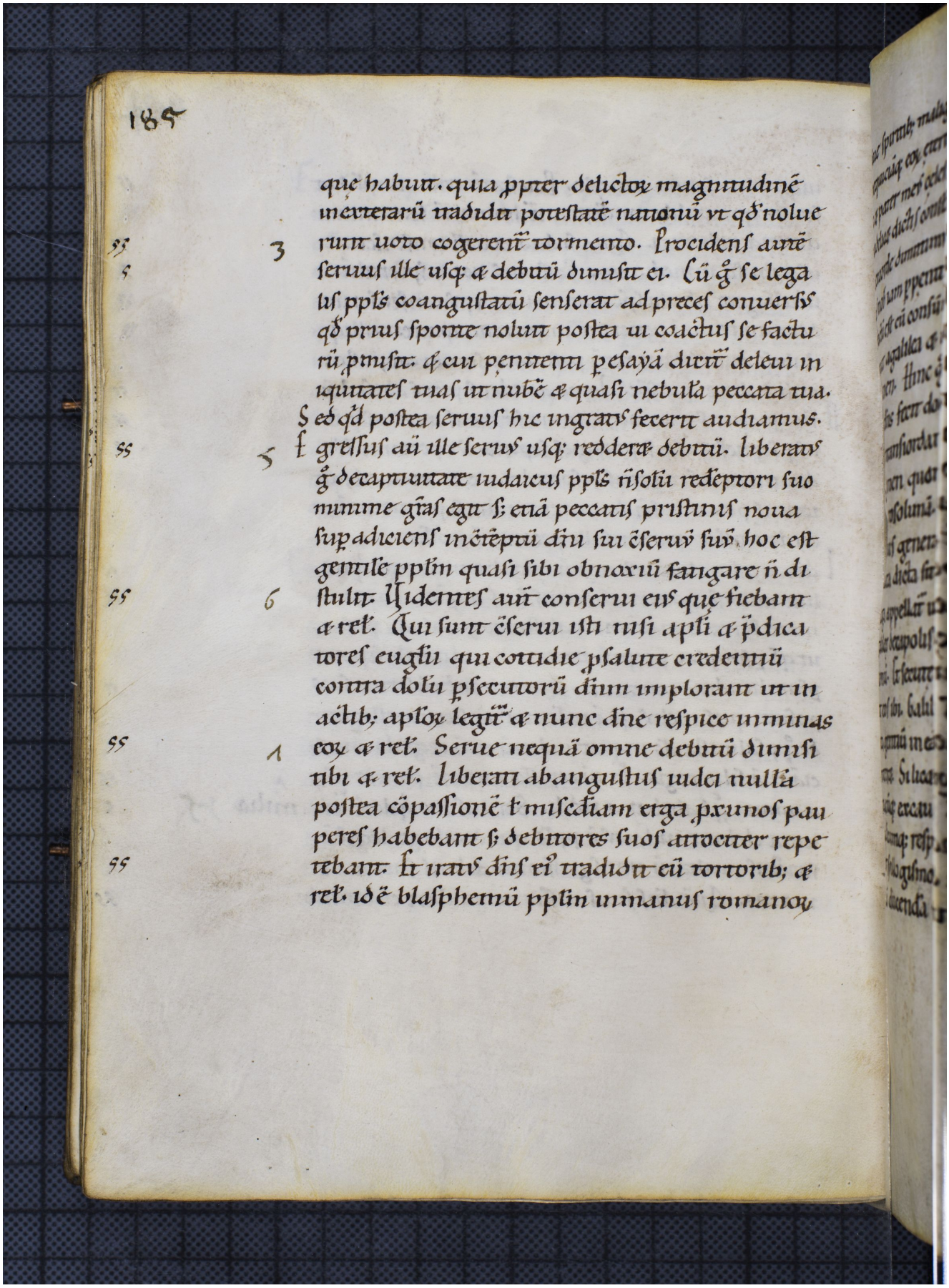

que habuit. quia ꝓpter delictoꝝ magnitudinē
in exterarū tradidit potestatē nationū vt qđ nolue
55 3 runt uoto cogerent̄ tormento. Procidens autē
5 seruus ille usq; ꝛ debitū dimisit ei. Cū ḡ se lega
lis ppl's coangustatū senserat ad preces conuersus
qđ prius sponte noluit postea ui coactus se factu
rū ꝓmisit. ꝛ cui penitenti ꝑesayā dicit̄ deleui in
iquitates tuas ut nubē ꝛ quasi nebula peccata tua.
Sed qđ postea seruus hic ingratus fecerit audiamus.
55 5 Egressus aū ille seruus usq; redderet debitū. liberatus
ḡ de captiuitate iudaicus ppl's n̄ solū redēptori suo
minime gr̄as egit s; etiā peccatis pristinis noua
sup̄adiciens in cōtēptū dn̄i sui c̄seruū suū. hoc est
gentile ppl'm quasi sibi obnoxiū fatigare n̄ di
55 6 stulit. Videntes aūt conserui eius que fiebant
ꝛ rel'. Qui sunt c̄serui isti nisi apl'i ꝛ p̄dica
tores eugl'ii qui cottidie ꝓsalute credentiū
contra dol'u ꝑsecutorū dn̄m implorant ut in
actib; apl'oꝝ legit̄ ꝛ nunc dn̄e respice in minas
55 1 eoꝝ ꝛ rel'. Serue nequā omne debitū dimisi
tibi ꝛ rel'. liberati ab angustus iudei nullā
postea cōpassionē t̄ misc̄diam erga ꝓximos pau
peres habebant s; debitores suos atrociter repe
55 tebant. Et iratus dn̄s ei' tradidit eū tortorib; ꝛ
rel'. id ē blasphemū ppl'm in manus romanoꝝ